

[Niels Helveg Petersen]

opgave at sørge for pensioneringen, mens det var en opgave for parterne på arbejdsmarkedet at forhandle løn og øvrige arbejdsvilkår.

Der er altså sket et skift ved, at man nu fra LOs side har taget spørgsmålet om pensionering op, taget det på programmet, og deri er der intet unaturligt, deri er der intet forkert, og det kan der komme noget godt ud af. Det kan blive et middel til at øge den samlede opsparing i samfundet, og ud fra den vinkel vil jeg gerne forholde mig positivt til ideen. Men hvis der virkelig skal blive bedre opsparing ud af noget sådant, er det eminent vigtigt, at opbygningen af pensionsordninger ses i sammenhæng med den øvrige omkostningsudvikling, at sådanne pensionsordninger forhandles igennem i sammenhæng med, hvad der i øvrigt sker på arbejdsmarkedet.

Derfor er vi som sagt meget positive over for sigtet med og perspektivet i dette, men vi er ikke indstillet på, at Folketinget skal gennemføre lovgivning om det. Vi finder, det bør fremmes, hvis der virkelig er tale om, at parterne på arbejdsmarkedet – og det vil sige især lønmodtagersiden – prioriterer pensions-spørgsmål over andre forbedringer. Det er sådan set det, der er spørgsmålet, som det tegner sig i dag. Hvis man prioriterer det, hvis man er indstillet på at forhandle løn igennem, kommer der selvfølgelig også det tidspunkt, hvor der bliver lovgivningsproblemer, hvor Folketinget kan komme til at stå over for, om vi skal befordre den udvikling. Det vil vi være meget åbne over for, men vi vil altså ikke være med til her og nu og uden sammenhæng med udviklingen på arbejdsmarkedet at vedtage en ordning af denne art. Det ville være en for tidlig handling i forhold til udviklingen på arbejdsmarkedet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at det er en historisk dag, det er nemlig den dag, hvor Det Radikale Venstre støtter Georg Poulsen fra Metal i, at han nu bare kan forhandle overenskomster hjem, hvori der er pensioner, og så kan Kvindeligt Arbejderforbund og SiD-medlemmerne få lov til at sejle deres egen sø. Hr. Niels Helveg Petersen ryster på hovedet og ser spørgende ud. Jamen det bliver jo realiteten i det, når det viser sig, at dette her ikke kan komme igen-

nem lovgivningsmæssigt, det ved vi. De dårligst stillede på arbejdsmarkedet kan ikke tillade sig at forhandle om pensionsordninger, fordi de kun har ca. 5.000 kr. mere i årsløn, end man har på maksimumsdagpengesatsen. De kan ikke tillade sig andet end at bede om lønforhøjelser; de har ikke råd til at udskyde forbrug, for de har så hårdt brug for de penge til et nødvendigt forbrug i øjeblikket. Det er det, der sker, når Det Radikale Venstre vælger det, de vælger. Det er ikke noget, der kommer bag på mig, for sådan har de valgt længe, men nu bliver det da helt lysende klart for alle.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er slagen af forbavelse. Jeg ved såmænd ikke, hvem det passer, og hvem det ikke passer af forskellige grupper på arbejdsmarkedet, men når fru Lilli Gyldenkilde siger, at der er grupper på arbejdsmarkedet, der ikke har råd til at udskyde forbrug, siger fru Lilli Gyldenkilde jo det enkle, at en sådan pensionsordning altså ikke fører til øget opsparing. Er det det, jeg skal forstå på fru Lilli Gyldenkildes ræsonnement? Enhver form for opsparing er udskudt forbrug. Der bliver ingen større opsparing i dette land, medmindre nogle udskyder noget forbrug; det kan ikke lade sig gøre. Det vil altså sige, at fru Lilli Gyldenkildes sigte med alt dette ikke er en forøgelse af den samlede opsparing.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kender godt nødvendigheden af øget opsparing, men det er ikke ligeegyldigt, hvem det er, der skal opspare, og lad dog dem spare op, der har en mulighed for det – det giver da også et forbrug på et senere tidspunkt – i stedet for at sikre, at de dårligst stillede hverken får et forøget forbrug på nuværende tidspunkt eller på et senere tidspunkt, for det er nemlig det, der vil ske.

Birgith Mogensen (CD):

CD tror ikke på, at en så gennemgribende ændring af ATP-loven er alle lønmodtageres ønske og interesse. Favntaget er for stort og for bredt. En så central pensionsordning vil